

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

สามแดนโลกธาตุนี้เราไม่เอาอะไรทั้งนั้น

ต้นตาลต้นนั้นปรึกษากับท่านปัญญาแล้ว ท่านเห็นว่าควรให้เอาออก ท่านให้เหตุผลที่อยู่ ให้ออกแล้วแต่ยังไม่ได้บอกนะ เป็นแต่เพียงปรึกษากับท่านปัญญาเรียบร้อยแล้ว ตกลงว่าเอาออก แต่เรายังไม่ได้บอกว่าจะให้เอาออกได้ หากว่ามีต้นตะเคียนดี ๆ เอามาปลูกแทนก็จะดี คือกิ่งทางนี้ก็ปกคลุมไปทางถนน ทางนี้ก็ประสานกันกับต้นเก่า ไม้ตะเคียนที่อยู่ทางนั้นนะ เมื่อเข้านี้ตอนเจียบ ๆ เราออกไปดูไม้ที่เราเอามาจากหนองกองห้าหกต้น ไม้ตะเคียนนะ คือเราไปเลือกเอง เป็นสูง ๆ เราเอามาจะไปปลูกในจุดที่เราต้องการ เห็นว่าเหมาะ ๆ เราจะไปทำเครื่องหมายแล้วให้เขาไปปลูกตามที่ทำเครื่องหมายไว้

เมื่อเข้าไปดูริมคลองนั้น โอ้ย มันมีอยู่แล้วทำไงนา ริมคลองมีแต่ต้นไม้ไม่ค่อยสวย แต่ปลูกแล้วก็ไม่อยากเคลื่อนย้ายละ ยังจะมีที่อื่นอีก ไปปลูกอีก แล้วมาก็มาตรงนี้จะตรงต้นตาลนี้ ถ้าต้นตาลต้นนี้ออกแล้วก็จะมีส่วนตรงนี้ ส่วนทางด้านนี้กิ่งไม้ตะเคียนจะเข้ามาถึงต้นตาล แต่ทางด้านนี้ไม่มี ถ้ามีต้นตะเคียนแทนต้นนี้มันก็จะแผ่กิ่งไปด้านโน้นก็ดี หากว่าพอได้เราก็จะเอาไม้ตะเคียนเล็ก เมื่อเข้านี้ไปเห็นต้นหนึ่ง เราไม่เคยเห็นก็เลยสะดุดตา คือไม้ตะเคียนเล็กแต่ขนาดโตของต้นไม้เล็กนะ เขาเอามาปลูกใหม่ที่เป็นแถวกับไม้กระถ่อนนั้น ไปเห็นแล้วสะดุดตา เอ้า ไม้นี้มันมายังไงต่ออย่างไร เขาบอกเขาฟังเขามาปลูก โห ทำไมสดชื่นเหมือนต้นไม้เกิดมาดั้งเดิม เขาฟังเขามาปลูก ก็ทำให้เราได้คิดถ้าได้ไม้ชนิดนี้ คือไม้ขนาดนี้วางนั้นเอามาปลูกแทนต้นตาลก็จะดี กำลังพิจารณาอยู่แล้วรักษาให้ดี ๆ ต่อไปมันก็จะปทุมจะเป็นร่มดี

ต้นตะเคียนที่เขาเอามาปลูกเพิ่มดูเหมือนสองต้นหรือไง แถวเดียวกับไม้กระถ่อนนะ เขาเอามาปลูกสองต้น นับว่าดี พอดีไปสะดุดไม้สองต้นนี้ที่เราต้องการอยู่แล้ว พอไปเจอนี้แล้วก็คิดว่า หากได้ไม้ขนาดเดียวกันนี้ ไม้ชนิดเดียวกันขนาดพอ ๆ กันนี้ ถ้าได้มาสักต้นก็จะเอาใส่ตรงนี้ที่เอาต้นตาลออก เอาต้นตะเคียนแทน ต้นตาลเป็นต้นตาลตัวผู้ไม่มีลูก ส่วนจันทร์หอมเรายังไม่คิดไม่ทราบจะ ปลูกที่ไหนนะ ต้นจันทร์หอมมาจากหนองกองเหมือนกัน ควรจะปลูกที่ไหนเราจะไปดูสถานที่ที่เหมาะสม

แต่เราไม่ได้ติดใจกับไม้ชนิดนี้มากยิ่งขึ้นกว่าไม้ที่ห้ามเงา เช่น ไม้ตะเคียนเป็นหนึ่ง สำหรับให้ร่มเงาดี ผลัดใบนี้ผลัดไปเรื่อย ๆ งอกไปเรื่อยผลัดไปเรื่อย เลยช่อมูมอยู่ตลอดเวลาไม่เบาบางเหมือนไม้สัก ไม้สักเวลามันผลัดใบนี้กว่ามันตายทั้งต้นนะ คือมันผลัดออกหมดไม่มีใบเหลืออยู่เลย มีแต่กิ่ง แต่ไม้ตะเคียนนี้ไม่รู้ เหมือนต้นมะม่วง

เหมือนกัน คือมันผลัดเปลี่ยนกันไปเรื่อย ๆ ใบแก่ใบอ่อนก็ขึ้นมา ใบแก่ร่วงลงไป ใบอ่อนลัดขึ้นมา ๆ

เราคิดว่า โอ๊ย ทั้งคิดเรื่องเป็นเรื่องตาย เราคิดเพื่อโลกเราไม่ได้คิดธรรมดานะ นี้เราก็คิดจะให้เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ อะไรก็ตามที่เป็นสมบัติเกี่ยวกับวัดนี้แล้ว จะออกเป็นสาธารณะทั้งนั้นแหละ เช่น ชื่อที่นั่นที่นี้มีมากนะ คำว่าชื่อนั้นเราไม่ได้ตั้งใจจะชื่อนะ เขาจนตรอกจนมุมเขามาขอขายให้จะทำยังไง จนตรอกจนมุมถูกบีบถูกรัดละซี เขามีไรมีส่วนอะไร จะทำยังไงพอที่จะปลดปล่อยตนได้พอประมาณ ไม่มีทางเขาก็วิ่งมาหาเรา มาพูดมาเสนอให้เราทราบ

ไอ้เราที่อยากได้ชื่อนี้เราไม่มี ตกลกก็ซื้อให้เขา ชื่อนั้นซื้อด้วยเมตตา ราคาเท่านี้ให้เท่านั้น ราคาเท่านั้นให้เท่านั้น ใครก็อยากขายหมดทั้งแผ่นดิน เมืองไทยเราอยากขายหลวงตาบัว ราคามันยิ่งกว่ารถเขาวิ่งแข่งหน้าหลวงพ่อกุณไปอีก ฟาด ๑๕๐ เรามันยังจะเลยนั้นอีก ถึงขนาดหลวงพ่อกุณโดดรถ มาเรียนนะหลวงพ่อกุณเป็นคนดีดี เราพูดนี้เรานำมาเป็นคติต่างหากนะ

เราพูดถึงเรื่องเราคิดเมตตาสงสารทั่วโลกดินแดน ที่โล่งเหล่านั้นพี่น้องทั้งหลายไม่ได้ทราบนะ ทางตั้งแต่หมู่บ้านตาดเข้ามานี้โล่งมาตลอด..ใคร แต่ก่อนเพียงล้อเพียงเกวียนนี้สวนกันก็ไม่ได้ มันแคบ ที่นี้เราซื้อเบิกกว้างออกมาหมดทะเลถึงโนนนะ ใครไม่รู้ตั้งแต่เริ่มสร้างวัดมา เราซื้อไว้ ๆ สระใหญ่สองสระนี้ นั่นก็เราซื้อ แล้วทำสระให้สาธารณประโยชน์ ใครจะทราบว่สระนี้เป็นยังไงมายังไงไม่รู้ แล้วถนนที่กว้างขวางออกมานี้ ตั้งแต่ออกจากหมู่บ้านมาโล่งมาหมดคืออะไร เราซื้อไว้ทั้งหมดเลย เบิกกว้าง ๆ เพื่อทำประโยชน์ เป็นสาธารณประโยชน์ แล้วก็เส้นทางมาทุกวันนี้ ใครรู้เมื่อไรว่ามันกว้างได้ยังไง ปรกติตั้งแต่เกวียนนี้ไปสวนกันไม่ได้ มันแคบขนาดนั้น นี่เบิกออกหมดเลยทะเลถึงนี้ แล้วก็ทะเลไปนั่นอีก นี่เราทำไว้เพื่อเป็นประโยชน์แก่โลก

ที่หน้าวัดป่าบ้านตาดนี้ก็เหมือนกัน เวลานั้นก็หนาแน่นด้วยผู้ด้วยคน เกี่ยวกับครูบาอาจารย์อยู่ที่นี้ ก็คือเราอยู่ที่นี้ เดียวนี้ก็ไปป่าผู้ป่าคนไป ทุ่งกว้าง ๆ ก็ไม่พอต้องปลูกศาลาให้อีก คนจะอยู่ที่ไหน ต้องปลูกกระต๊อบปลูกศาลาให้อยู่ ต้นไม้อยู่ที่ไหนไม่ต้องปลูกเขาขึ้นของเขาเอง เวลาหลวงตาบัวตายแล้วคนก็จะจางหายไป ต้นไม้จะขึ้นแทน แล้วก็ไปเป็นสาธารณประโยชน์ทั้งหมดเลย อย่างนั้นนะเราคิดไว้ทั้งหมดเลย ต่อไปนี้ที่กว้าง ๆ โลง ๆ นี่มันจะเป็นต้นไม้ ให้เขาปลูกไปเรื่อย ๆ พอเราตายแล้วเขาก็ต้องปลูกเพราะเราสั่งไว้แล้ว ต้นไม้ที่พอเป็นร่มเป็นเงาได้เราก้ให้เอามาปลูก ให้เป็นสาธารณประโยชน์นะ ส่วนมากจะให้ต้นไม้เนื้อแข็ง เพื่อตัดเพื่อเลื่อยออกไปทำประโยชน์

โรงร่ำโรงเรียนที่ไหน ๆ ออกไปจากวัดนี้น้อยเมื่อไร เราไม่พูดเฉย ๆ นี้นะ โรงร่ำโรงเรียนสถานที่ต่าง ๆ ไม้ที่ซื้อเขาตามท้องไร่ท้องนา ซื้อแบบเมตตานั่นละไม่ใช่ซื้อด้วยอะไร แบบเมตตา ให้เขาเลื่อยแล้วก็ขนไปโรงเรียนนั่นโรงเรียนนี้ไป ไม้เป็นต้นใหญ่ ๆ น้อยเมื่อไร ส่วนที่ปลูกเป็นหลัง ๆ ให้อีกมี ยกต้นไม้ให้ทั้งเลื่อยให้เสร็จ ยกให้เลย ๆ มากต่อมาก เราทำอย่างนั้นสำหรับโลก เพื่อโลก

ก็คิดดูซิทางเพชรบูรณ์เวลานี้เราซื้อที่ไว้ตั้งพันกว่าไร่ แต่ไม่แพง เงินประมาณสักล้านกว่าได้เนื้อที่ดูเหมือนตั้งพันกว่าไร่ เงินประมาณล้านกว่าไม่ถึงสองล้าน นี่เราซื้อไว้หมด ซื้อไว้นั้นก็เพื่อให้เป็นต้นน้ำลำธาร อำเภอวังสะพุง แม่น้ำเลยนี่ออกมาจากต้นน้ำที่เราซื้อไว้นั้น ต่อไปมันก็ขึ้น อันนี้เราก็มอบให้พระเป็นผู้ดูแล ให้ฝ่ายทหารเป็นผู้เข้มงวดกวดขันให้มีเขตมีแดนไว้ไม่ให้ใครรุกล้ำเข้ามา สำหรับพระเขาเหยียบหัวไปก็ได้หัวโล้น ๆ เพราะผมไม่มีเขาไม่กลัวหัวพระนะ หัวทหารเหยียบเขาไม่ได้ เพียงมันตดปึงเท่านั้นแตกฮือเลย ไม่ต้องกระสุนปืนมันแหละ เพียงมันตดออกมาเท่านั้น โอ๊ย นี่มันตดทหารนะนี่ เผ่นเลย มันผิดกับตดเรานะ

อันนี้เราก็ซื้อไว้ก็มอบให้ทางฝ่ายทหาร มูลนิธิอะไรเราลืมเสียแล้ว ดูเหมือนสมเด็จพระเทพฯ ท่านเอามาแล้วก็มีส่วนสมทบกับเราอีกนะ ให้เป็นมูลนิธิสำหรับต้นไม้ นั่นอีกเหมือนกัน อันนี้เราก็สั่งเรียบร้อยแล้ว เพราะดูว่าท่านมอบให้มาเป็นอำนาจของเรา เราก็มอบให้ทางนี้เลย ให้เป็นมูลนิธิสำหรับบำรุงต้นไม้เหล่านี้ ดูเหมือนเงินจะเป็นล้านขึ้นไปมั้ง เราลืมแล้วแหละนานแล้ว อย่างนี้จะเราทำประโยชน์ให้โลกทั่วไป

ที่ไหน ๆ ซื้อให้ ๆ ไม่ว่าจะโรงพยาบาล ไม่ว่าจะวัดว่าวา วัดที่ไหนแคบเราซื้อออกไป ถ้าเขาเสนอขายเข้ามาด้วยความจำเป็นของเขา เราซื้อให้ ๆ เข้าให้วัด เข้าให้โรงพยาบาล ส่วนโรงพยาบาลไม่ใช่เขาเสนอขายแหละ มีแต่เราขอซื้อเอาเลย เพราะไปเห็นมันคับแคบนั่นซี เมื่อคับแคบแล้วก็ต้องหาซื้อที่ขยายให้ พอขยายได้ก็ซื้อให้ ๆ ไปเรื่อย ๆ เรื่อยมาอย่างนั้น อย่างกว้างขวางนี้ถ้าเป็นที่ของวัด ต่อไปนี้ก็ให้เป็นต้นไม้เป็นสาธารณประโยชน์ไปหมด

เราจะไม่เอาอะไรทั้งนั้นในสามแดนโลกธาตุนี้เราพูดตรง ๆ ที่มาสอนพี่น้องทั้งหลายเต็มปากเต็มหัวใจของเรา เราไม่มีอะไรที่จะมีเล่ห์มีเหลี่ยมเท่าเม็ดหินเม็ดทราย เป็นเรื่องของกิเลสมาตมตุนโลก เราไม่มีเรอบอกตรง ๆ เพราะฉะนั้นเราถึงพูดได้ทุกแบบทุกฉบับตามแถวของธรรมที่พาดำเนิน นอกจากธรรมเราไม่เล่นด้วย ถ้าพูดจากธรรมแล้วถึงไหนถึงกัน ขาดก็ขาด คอขาดขาดไปเลย หัวใจเราบูชาไว้กับธรรมเท่านั้นใจเป็นธรรมทั้งดวงแล้ว เป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีอะไรเสียดายแล้วในโลกอันนี้ เวลาชีวิตอยู่ก็ทำประโยชน์ให้โลกเต็มกำลังความสามารถของเรา

ดั่งที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ก็เรียกว่าเราเป็นจุดศูนย์กลาง ทั้งชาติทั้งศาสนาก็อยู่กับเรา ชาติก็เมืองไทยเรารักษา ศาสนารักษาด้วย ศาสนารักษาทั้งประชาชน จิตใจของประชาชน ทั้งสมบัติเงินทองด้วย ก็มารวมอยู่ในจุดกลางคือเรา เวลานี้กำลังรับผิดชอบในชาติบ้านเมือง ศาสนาด้วย จึงมาอยู่จุดใหญ่ จุดใหญ่อยู่จุดนี้นะ พุดตรง ๆ อย่างนี้ละ แล้วก็สมกับเจตนาของเราที่มุ่งต่อชาติบ้านเมืองอย่างเต็มหัวใจเช่นเดียวกัน ไม่มีอะไรบกพร่องสำหรับเจตนาของเราที่เต็มไปด้วยเมตตา

อะไรจะเป็นประโยชน์แก่โลก เราจะพยายามเต็มกำลังความสามารถในทางธรรมะ ๆ ธรรมะเรื่อย ๆ ไปเลย อันไหนขัดปิดออก ๆ เรื่อย อันไหนขัดกับธรรมนั้นคือข้าศึก ไม่เล่นด้วย อันใดที่เป็นไปเพื่ออรรถเพื่อธรรม เพื่อความเจริญร่มเย็นของจิตใจประชาชน พร้อมทั้งด้านวัตถุสมบูรณ์พูนผล พร้อมทั้งคนที่มีขอบเขตมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ของพุทธศาสนาไปปกครองตัวเองแล้วก็ดี ๆ นี่เรามุ่งอย่างนี้นะ เพราะฉะนั้นจึงได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถ

อะไรที่จะมาเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง ในฐานะของธรรมที่รักษาโลกมาเป็นเวลานาน อย่าว่าเพียงชาติบ้านเมือง รักษาทั้งโลก ต้องกำจัดปิดเป่า สิ่งใดชั่วช้าลามกสกปรก โสมมชะล้างออก ๆ เหลือแต่ความสะอาดสะอาดอันอยู่ โลกของเราก็ชุ่มเย็น ๆ ถ้ามีธรรมที่ไหนชุ่มเย็น ถ้าไม่มีธรรมเราอย่าไปหวังพึ่งอะไรนะ พี่น้องทั้งหลายโปรดทราบไว้เสียตั้งแต่บัดนี้

วัตถุดิบของเงินทองเกลื่อน ในเมืองไทยเราไม่อดอยากเราพุดจริง ๆ เมืองไทยเราเป็นเมืองอยู่ชั่วคราว เราอย่ากลัวว่าเมืองไทยจะอดอยาก การที่ว่าอดอยากขาดแคลนนี้เราเทียบประเทศต่อประเทศใส่กันอย่างนั้นต่างหาก ระดับชาติของเขา ระดับชาติของเรา ก็ให้มีคู่เคียงกัน ไปมาหาสู่การค้าการขาย รักษาความศักดิ์ศรีดีงามของกันไว้ประสานกันได้อย่างนี้ ด้วยการรักษาฐานะแห่งชาติไทยของเราไว้

สำหรับวัตถุดิบทองข้าวของที่เป็นอยู่เวลานี้ไม่อดหะเลเมืองไทยเรา เราพุดตรง ๆ เลยไม่อด ให้อดตายอย่างนี้ไม่อดเมืองไทยเรา สิ่งที่มีนอดก็คือศักดิ์ศรีดีงามระหว่างประเทศ เรารักเราสงวน ที่วังเต็นชวนชวยเวลานี้ก็เพื่อชาติบ้านเมืองของเรา ให้มีความแน่นหนามั่นคง สง่าราศี สมชื่อสมนามว่าเป็นชาติไทยทั้งชาติ นั้น อย่างนี้ละเรารักษาอันนี้ต่างหากนะ เราถึงอุทิศสำหรับพยายามตะเกียกตะกาย

เพราะฉะนั้นอะไรที่จะเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง ขอให้พากันเข้มงวดกวดขันระมัดระวังรักษา อย่ามากินมากสิ้นมาคดมาโกงมาริดมาไถตบปอดแห่งชาติของตัวเองใช้ไม่ได้เลย เลวที่สุด ใครก็ตามถ้างมาทำอย่างนั้นเรียกว่าเป็นคนทรยศต่อชาติบ้านเมือง เป็นข้าศึกศัตรูอันใหญ่หลวงต่อชาติบ้านเมือง อย่าพากันมาทำนะ เอ้า ทุกข์จนให้

จนกันทั้งประเทศนี่ไม่เป็นไร เย็น เขาทุกข์กันทั้งโลก เราขึ้นขึ้นบนหัวเขา มากินโต๊ะกินเลี้ยงกันสองสามโต๊ะเท่านี้เลวที่สุดดูไม่ได้เลยนะ ให้เมืองนอกเขามาดูก็ดูไม่ได้ดูเมืองไทยเรา เราย่ำว่าแต่เมืองไทยดูเมืองไทยเลย ให้เมืองไหนมาดูก็ดูไม่ได้ ประเภทที่กินตับกินปอดประชาชน เอาตับเอาปอดประชาชนมาเลี้ยงโต๊ะกันสองสามโต๊ะ ผึ่งผายลายเลนไม่มีอะไรสู้ ยิ่งกว่าเปรตกว่าผีตัวใหญ่ ๆ อย่างนี้อ่าให้มีในเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธศาสนา ขอให้พากันรักสงวนทุกคนนะ

ชาติไทยเราเท่านั้นกระเทือนไปทั่วประเทศไปหมดไม่ใช่เธอ คนไทยเท่านั้นแต่ละคนกระเทือนทั่วประเทศ มีคุณค่าเท่ากันหมด ทำไมเราจะไม่รักษาคุณค่าของเราเอาไว้ล่ะ ต้องรักษาสิ เราเป็นชาติไทยทั้งชาติแล้วชาวพุทธอีกด้วย มีเหตุมีผลมีกฏมีเกณฑ์ทุกอย่างที่จะเข้มงวดในการเก็บการรักษา การชำระสิ่งไม่ดีทั้งหลาย เป็นเรื่องของคนไทยเราทุกคนจะต้องปฏิบัติหน้าที่อันนี้ทุกคน แล้วบ้านเมืองก็就会有ความเจริญรุ่งเรือง

นี่เราก็พยายามเต็มกำลังความสามารถแล้ว เรียกว่าเต็มจริง ๆ เพราะเราไม่มีอะไรเลย เราไม่หวังอะไรเลยคิดดูซินะ แต่ตะเกียกตะกายไม่มีใครเกินเรา ความคิดบ๊ีบเท่านี้มันก็วิ่งทั่วถึงประเทศเขตแดนไปแล้ว คิดออกมาบ๊ีบแต่ละขณะ ๆ มันจะวิ่งถึงกันหมดเลย นี่เพื่อชาติบ้านเมือง เพื่อโลกเพื่อสงสาร แต่เพื่อเราจริง ๆ เราไม่เห็นมีอะไรกับมัน ไม่มีก็บอกไม่มี เราไม่มี เราอยู่สับสนมหายใจไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น ใช้ได้ก็ใช้ไปใช้ประโยชน์ให้โลกนั้นแหละ สำหรับประโยชน์ให้เราไม่เห็นปรากฏอะไร ที่อยู่ทุกวันนี้ว่าจะเป็ประโยชน์ให้เราเราไม่เห็นมี แต่ประโยชน์ให้โลกพูดได้เต็มสัดเต็มส่วน เพื่อโลกทั้งนั้น

เครื่องไม้เครื่องมือ คือร่างกายของเราทุกสัดทุกส่วน เทศน์อยู่เวลานี้ก็เอาร่างกายมาใช้เป็นประโยชน์แก่โลก ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่เรานะ เพื่อประโยชน์แก่โลก เมื่อใช้ไม่ได้แล้วทิ้งบ๊ีบเดียว สลัดบ๊ีบไม่มีเหลือ หายยุ่ง ตีตราไว้เลยก็ได้ว่าอย่ายุ่ง เราไม่ยุ่งกับอะไร มีแต่ความเมตตาพาให้ตืดให้ดินเท่านั้นทุกวันนี้

การเทศน์ว่าการเราก็ออกจากความเมตตาแล้ว ๆ ทุกสัดทุกส่วนนะ ไม่มีสิ่งที่จะให้ร้ายป้ายสีต่อผู้หนึ่งผู้ใด เราไม่มีในหัวใจเรา จะเด็ดจะขาด จะเฉียบจะขาดจะเผ็ดร้อนขนาดไหน ก็เป็นเรื่องของอรรถของธรรม เป็นน้ำดับไฟ ๆ ไปล้วน ๆ นะ ไม่มีพิษมีภัยแฝงออกจากความรู้สึกและกิริยามารยาทที่แสดงออกด้วยความเมตตาอันนี้เลย เต็มไปด้วยเมตตาแล้ว ๆ

นี่ก็ตีตะล่อมเข้ามาทุกอย่างให้เมืองไทยของเราู้เนื้อรู้ตัว ศาสนานะมาสอน ให้พี่น้องทั้งหลายทราบเอาไว้นะ ศาสนาท่านมีแบบมีฉบับ แบบฉบับของศาสนาเป็นแบบฉบับที่ดั่งงามชุ่มเย็นสำหรับผู้ปฏิบัติตาม ไม่มีอะไรเสียในหลักของศาสนาที่เราเข้าไปใช้

ไม่มีเสียนะ มันเสียที่ก้าวก่ายที่ทำลายศาสนาอยู่ในตัวของเราชาวพุทธแต่ละคน ๆ เวลา
นี้ทำให้เรารวนปั่นเปี้ยนไปหมด ไม่มีหลักมีเกณฑ์อะไรเลย เราจะพูดว่าเมืองไทยคือ
เมืองเลื่อนลอยก็ไม่ผิด

ชนบประเพณีอันดีงามอะไรที่เคยรักษามาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย ล้มเหลวไปหมดเลย
มีแต่คว้ามับ ๆ อะโรมาคว้ามับ ๆ สิ่งที่ว่ามับก็คว่าเงินในกระเป๋า คว่าดับคว่าปอด
คว่านิสสัยใจคออันดีงามของเราที่เคยมีหลักเกณฑ์ให้ล้มเหลวไปด้วยนะ ไม่ใช่ธรรมดา นี้
ละเราถึงได้วิตถกิจจรรย์ ทุกอย่างการสงวนเนื้อหนังของเรา สินค้าสมบัติต่าง ๆ ที่เกิดใน
เมืองไทยของเราให้พากันรักกันสงวน ให้ใช้จ่าย การกินอยู่ปูวายกินไปเถอะใช้ไปเถอะ
ของเมืองไทยเรา ประดับชาติไทยของเรา ไม่ให้รั่วไหลแตกซิมไปทางอื่น แล้วเราก็แน่น
หนามั่นคงขึ้น

ใครจะตำหนิติมก็ช่าง ขอให้เราดูตัวของเราทุกคน อันไหนบกพร่องที่จะทำ
บ้านเมืองของเราให้ร่อยหรอลงไป ให้พยายามระมัดระวังอันนั้นให้ดี อันนี้สำคัญมาก
นะ ความชมเชยของคน สรรเสริญของคนนั้นเป็นเรื่องอันหนึ่ง ที่นี้ความรับผิดชอบคือ
ตัวของเราชาติของเราแต่ละคน รับผิดชอบทั่วหน้ากันนะ เราจะต้องได้ปฏิบัติหน้าที่อัน
นี้ให้ดี ให้มีหลักมีเกณฑ์บ้างซิ อันนี้ไม่มีหลักมีเกณฑ์นะ

ศาสนาท่านละเอียดลอมามากสุดยอด ไม่มีอะไรเกินศาสนานะ เวลาเอาศาสนา
มาทางดูโลกมันดูไม่ได้นะ นี้เราก็ดูไปดูไปพูดไปดูไปอย่างนั้นแหละ ว่าไปอย่างนั้นแหละจะ
ทำไฉน แหม มันก้าวก่าย มันเหยียบย่ำทำลายศาสนา ส่วนมากไม่มีเจตนาะ มันเป็นตาม
นิสัยของกิเลสเครื่องทำลายนั้นแหละ มันทำลายไปเรื่อย ๆ อย่างนี้แหละ เลยสุดท้าย
บ้านเมืองของเราไม่มีชื่อมีแปะ อะไรก็คว้ามับ ๆ ไม่มีหลักมีเกณฑ์อะไรเลย

คิดดูซิการนุ่งการห่ม นี้เราพูดหลายครั้งแล้วนะ การนุ่งการห่มชนบประเพณี
ธรรมนิยม พ่อแม่ปู่ย่าตายายบรรพบุรุษของเราใช้มาอย่างไร สงบเสงี่ยมเจียมตัวไม่รั่ว
ไหลแตกซิม ไม่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม คือชาติไทยของเราที่อยู่ในวงพุทธศาสนา เรียบร้อย
ตลอดมา ครั้นเวลานี้เรื่องของกิเลสมันลุลกลามเข้ามาทุกทิศทุกทาง อันนั้นก็ดีอันนี้ก็ดี
ผลที่สุดแอ๊ปเปิ้ลก็ดี ดีพอดดีแม่อะไรก็ไม่ทราบเราก็ฉันทะก็นี้ มันก็ดีเข้าในท้องของเรา
แล้วก็ถ่ายออกเท่านั้นละ มันไม่ดีเลิศยิ่งกว่านั้น ยิ่งกว่าจิตใจของเรามีหลัก ถ้าจิตใจมี
หลัก อะไรกินเข้าไปมีหลักทั้งนั้น ใช้สอยอะไรมีหลักหมด ถ้าใจมีหลัก ถ้าใจไม่มีหลัก
เหลวไปทั้งนั้น ให้จำข้อนี้ให้ดี นี้ละหลักใหญ่อยู่ตรงนี้

ที่ปฏิบัติตามสากล เช่นอย่างผู้ชายเรานุ่งกางเกงไปทำราชการงานเมือง เราก็ดู
ด้วยเหมือนกันนะ มีความเหมาะสม กะทัดรัดดี เราก็อनुโลมไม่ค้ำน เช่นอย่างแต่ก่อน
เมืองไทยของเรานุ่งผ้าโจงกระเบน ก็ดีสำหรับประเพณีของเรา แต่เวลาเข้าวังราชการ

งานเมืองเพื่อความกะทัดรัด ให้คล่องแคล่วไหวตัวทันเหตุการณ์ต่าง ๆ นี้ กางเกงที่เขาเรียกว่าสากลมีความเหมาะสม เราก็เห็นด้วย อนุโลมอันนี้ก็ไม่ได้ ไม่มากนักก็ได้ แต่ผู้ที่ควรจำเป็นอย่างนั้นนะ

ไอ้ผู้หญิงผู้ย่านี่ตัวเก่ง ๆ นั้นละ มันนุ่งกางเกง โอ้ย เหมือนจิ้งโก๋ มันจะเห็นทั้งที่ถ้าผู้ชายมันจะเห็นทั้งควย นี่ดูไม่ได้เลยนะ ฆ่าตัวเอง ทำลายชาติตัวเอง จิ้งโก๋จิ้งเหลนนุ่งมาอวดกันนี้ แต่งตัวนี้ฟ้อเทียวนะ เอาธรรมะดูมันดูไม่ได้ แหงนขึ้นฟ้าหนุนนะ ธรรมะดูไม่ได้ เข้าใจไหม ดูหมาเดือน ๙ เดือน ๑๒ ดูไม่ได้ เข้าใจหรือ ลักษณะแต่งตัวเหมือนหมา ไม่มีแบบไม่มีฉบับเลย แต่งตัวฟู่ฟ่าหรูหราอวดกัน เป็นบ้าอวดกัน พวกบ้าอวดกัน คนดีมีอยู่ในโลกอันนี้นะ คนดีนะผู้ที่รักษาชาติบ้านเมืองให้แน่นหนามั่นคงต่อไป ไม่ใช่คนแบบเรานี้แหละ ให้คำนึงบ้างถ้าเราต้องการเป็นคนดีมีชื่อเสียงไปตามบรรพบุรุษของเรา ส่วนไหนที่ควรยึดไว้เป็นหลักเป็นเกณฑ์เป็นรากเป็นฐาน ควรจะยึดไว้ไปปฏิบัติ อย่าทำโลเลโลกเลก

การแต่งเนื้อแต่งตัวเราดูไม่ได้นะ บางทีเราอยากจะทำหน้าผากมันเสียก่อน มันมาตามหลวงตาอย่างนั้น หลวงตาอย่างนี้ เรามองดูไอ้สิ่งที่มันมาขวางตาเรา แหงหน้าตาเรามันดูไม่ได้ เราอยากเอาฝ่ามือนี้ฟาดปากมันเสียก่อนตอบ สูเป็นบ้ายังไม่เลิกหรือจะว่าอย่างนั้น ที่นี้มีคำใดก็พูด ไม่มีก็เดินผ่านไปเลย เฉย เพื่อทรมานคนให้เกิดข้อคิดในตัว เข้าใจหรือเปล่าละ มันเหลวไหลอย่างนั้นนะเวลานี้ การแต่งเนื้อแต่งตัวผู้หญิงมันยิ่งเก่งนะ โอ้ย อีลุ่มๆ แฉก นุ่งวับ ๆ แวม ๆ นุ่งปิดทางข้างหน้า มันเปิดทางข้างหลังเอาไว้ แล้วไอ้ตูดเราอยู่ก็มีหลายตัว แต่พวกนี้มันคงเบื่อพอมันไม่อยากดู ถ้ามันไม่เบื่อที่จะจับคนแล้ว ใครก้าวเข้ามาในวัดนี้มันจะจับ จับทั้งนั้นแหละ

ไอ้ตูดในวัดของเรามี ๑๓ ตัว มันจะรุมเอาหลงทิศไปละ เข้าไปตบหัวมัน มึงมากัดทำไม ตรงนี้ยังไม่ได้หนีบ ตรงนี้ยังไม่ได้ผ่า มันจะว่าเข้าใจไหม คือตรงนี้ยังไม่ได้ผ่า มันยังมีปิดอยู่ ถ้าผ่าไปแล้วมันจะเปิดหมดทั้งที่มันชัดเจน หมากก็จะได้วิ่งแผ่นเข้าป่า อันนี้พอให้หมารำคาญนะซี มันก็ต้องไปจับเอาบ้าง ในการ์ตูนเขามันนี่ เราเห็นในการ์ตูนเขาก็เอามาพิจารณา โอ้ เข้าทำดี นั้นละถึงเอามาสอนโลก

คือมีผู้หญิงคนหนึ่งนุ่งดำมา แล้วมันก็เปิดข้างนี้เอาไว้ ทางนี้มันปิด มันไม่หนีบไม่ผ่าว่าจั้นเถอะ ไอ้ตูดมันก็ไปคาบเอาข้างที่ยังไม่ผ่า มันไปคาบดึงทางนี้ ทางนี้ก็ตบหัวมัน มึงมากับทำไม คนนั้นนะตีหมาตัวนั้น มึงมากับทำไม ทางหมามันก็ตอบขึ้นว่า ตรงนี้ยังไม่ได้ผ่า คือตรงนี้ผ่าหมดแล้ว หายสงสัยแล้ว ทางด้านนี้เห็นหมดทั้งที่ แต่ที่ด้านนี้ยังไม่เห็น มันก็เลยบอกว่าด้านนี้ยังไม่ได้ผ่า เราอ่านแล้วมันน่าฟังนะ โอ้ย ขบขันดี นี่คติธรรมเขาเขียนมา เอามาเป็นธรรม

ให้เราดูเสียตรงไหนที่ยังไม่ผ่า ให้รีบไปผ่าเสียกลับไปนี้เข้าใจหรือ พวกไหนที่ใครยังไม่ผ่าแถวนี้ให้เอาไปผ่าให้หมด ให้อ้อๆ แวมๆ เวบๆ วาบๆ ไปไหน โห้ย ให้โลกแตกไปเลย มันเป็นอย่างประกาศข้างไปว่าผ่าหมดแล้ว เมืองอุดรผ่าหมดแล้ว ให้ประกาศข้าง ๆ ให้เมืองอื่นเขาเป็นตัวอย่าง เมืองไหนที่ยังไม่ผ่าก็ให้มา เวลานี้เมืองอุดรเป็นเมืองอบรม ผ่าหมดแล้ว พวกเมืองนี้เมืองผ่าหมดแล้วคือเมืองอุดร พุดแล้วโมโห

นี่ละความไม่มีชนบประเพณี มีแต่กิเลสล้อมหน้าล้อมหลังจุดหน้าจุดหลัง นั่นเรื่องของกิเลสทั้งนั้น ไม่ใช่เรื่องธรรมงามหงามตาสงบเสงี่ยมเจียมตัว นำเคารพเลื่อมใสกัน ไม่มีนะ เวลานี้เห็นกันเป็นบ้ากันไปตามกามกิเลสหลอกลวงตมตุน ที่ควยมันมีมาตั้งกับตั้งกลับแล้วไม่ใช่หรือ หมามันก็มี มันเป็นบ้าอะไรแต่มนุษย์นี้ อ้อๆ แวมๆ ไปอวดเขาอะไร หมามาเขาไม่มุ่งเขายังอยู่ได้สบาย อันนี้มุ่งหยาบโน้นหยาบนี้ หินบั้นนี้ผ่านี้เป็นบ้าอยู่ หลอกเขาทำไม นี่เรื่องของกิเลสเห็นไหม มันลากมนุษย์เราจนไม่มีชื่อมีแปะเวลานี้ ผู้มีสมบัติผู้ดี ผู้ที่รักษาชาติบ้านเมืองให้แน่นหนา มันคงมีอยู่มากจนท่านมองดูไม่ได้ พวกเรามันเลยเถิดเลยแดนทุกอย่าง ให้พากันรักษาเขตแดนบ้างซี

เอาละวันนี้พุดเพียงเท่านั้น ไม่พุดมากอะไรนัก หรือมันมากไปแล้วก็ไม่รู้ พอออกไปนี้ให้ไปติดประกาศตัวเบื้อเรออยู่หน้าศาลา บอกว่าเมืองอุดรเป็นเอกได้รับการอบรมมาเรียบร้อยแล้ว เปิดหมดแล้ว ยังเหลือแต่ที่ว่ายังมุ่งขึ้นมุ่งผ่าอยู่เท่านั้น ให้อ้อๆ เข้าใจไหม เอาละพอ

เก่งมากวันนี้ตั้ง ๒๐๐ ดอลลวันนี้นะของเล่นเมื่อไร หนูนุกันไปอย่างนี้ละชาติไทยของเรา ให้ต่างคนต่างพากันหนุนนะหลวงตาสุดเหวี่ยงแล้วนะ ที่ช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ช่วยสุดเหวี่ยงในหัวใจไม่มีอะไรเหลือ มีแต่ความเมตตาแล้วนะ ทุ่มลงหมดแล้วนะ เรียกว่าเราพอใจได้ทุกวันๆ อย่างนี้ จะได้สมชื่อสมนามว่าเวลานี้ชาติไทยกำลังช่วยตัวเอง ทุกคนๆ ต้องช่วยตัวเองหนุนเข้าไปส่วนรวมๆ ด้วยกันนะ

วันนี้ท้องค้อยดีขึ้นหน่อย อันนี้ยังเป็นแผ่น คือมันเจ็บเส้นท้องนี้ไม่ใช่เจ็บธรรมดา นะ เจ็บจนกระทั่งมันคัดมันแน่นหมดเลย ยาที่เอามาฉินเมื่อวานขึ้นนี้ โถ พิลึกนะ ถ่ายทั้งคืนเลยแล้วคัดท้อง วันนี้ยังมีแต่ว่าเบาหน่อย ดูซิฉินจ้งหันเมื่อเข้านี้หลวงพ่อคุณโตดลจรดเรายังไม่ถอยยังฟาต ๑๖๐ ขึ้นไป เมื่อเข้านี้กำลังเริ่ม ๑๖๐ นะเมื่อเข้านี้หลวงพ่อคุณฟาตลงทวิปไหนไม่รู้ วิ่งแต่ ๙๐ ผู้เฒ่าโตดหันนี้แต่ ๙๐ เรายังไม่ถอยยังจะก้าวขึ้น ๑๖๐ เมื่อเข้านี้ฉินจ้งหันมันจะขึ้น ๑๖๐ นะ ๑๖๐ ไม่ใช่เล่นนะ เอาละให้พร

วันนี้บรรดาลูกศิษย์ก็จะพากันกลับไม่ใช่หรือ ให้กลับไปสวัสดีนะ เวลาใครมาวัดมาวาเข้าออกก็ให้ระมัดระวังสัตว์ตามถนนหนทางบ้างนะ ในบ้านก็มีทุกประเภท มีคนเฒ่าคนแก่มีเด็กมีสัตว์ประเภทต่างๆ วิ่งสวนกันไปสวนกันมาตามถนนหนทาง เวลา

รุดผ่านไปในบ้านให้พากันชะลอเครื่องนะ อย่าไปเร่งเครื่องในหมู่บ้าน เมื่อวานขึ้นเราก็ก็น่าเห็นด้วยตาของเรา เราจะตำหนิตรงไหนก็ตำหนิไม่ลง แต่ก็มีความสลดสังเวชเหมือนกัน รุดเราไปนี้มีรถคันหนึ่งแข่งไปนี้ ออกไปจากวัดด้วยกัน เราก็ก็น่าไปทางนี้ แล้วมีรถคันหนึ่งก็แข่งไป พอดีมีลูกหมาตัวหนึ่งอยู่นั้น

ที่นี้รถคันนี้เมื่อแข่งไปแล้วก็ต้องเร่งเครื่อง จะไปรอเวลาแข่งนี้ก็จะไปชนกันกับของเรา เขาก็ต้องเร่งเป็นธรรมดา ที่นี้ก็พอดีลูกหมามานั้นวิ่งป๊ีบ โห้ย ดายหมาว่างั้น พอว่างั้นก็ป๊ีบ หมาก็เข้าอยู่ตรงกลางรถพอดี รถก็ผ่านคร่อมไปเลย แล้วก็ถูกอะไรรถเสียดเสียดเลย เราก็ก็น่าจอดรถ รถคันนั้นก็ผ่านไป เราจะตำหนิอะไรเขาก็ตำหนิไม่ลง เราพิจารณาอย่างนั้น เหตุผลเข้าใจใหม่ เพราะเขาก็จำเป็นเวลาแข่งก็ต้องเร่ง แล้วก็พอดีหมามาตัดพอดีเลย แล้วผ่านหมาไป คร่อมหมา หมาไม่เป็นไร อะไรถูกมันเสียดออก

เราก็ก็น่าจอดรถให้เขาลงไปเอาหมานั้นขึ้นมาดู หมาก็ยังไม่รู้เรื่องราวอะไร ไม่รู้ว่ามันเจ็บอยู่นะ แต่มันคงไม่รู้ว่ามันเจ็บ แต่เสียดมันออกมา ไปดูแล้วมันถูกอะไรนิดหน่อยข้างนอกนี้ ก็เลยให้เอาหมาตัวนี้ไป เรียกคนมารับผิดชอบหมาตัวนี้แล้วติดต่อให้ถึงเจ้าของเขา เวลาซากกลับมาเราจะถามอีก นั้นเห็นไหมสั่งไว้อย่างนั้นนะ ไปก็กลับมาก็ถามจริงๆ เป็นหมาคนนั้นๆ ก็เลยส่งไปหาเจ้าของเขา อย่าเชื่อชานะ รักษาหมา หมาตัวขนาดนี้ควรจะอยู่ในความอารักขาของเจ้าของอย่างเข้มงวดกวดขัน ปล่อยออกมาเพ่นพ่านทำไม นี่เราก็ก็น่าดูอย่างงั้น เข้าใจใหม่

นี่ให้พี่น้องทั้งหลายพากันสังเกตพิจารณา เวลาผ่านไปผ่านมาให้ระมัดระวังคนเฒ่าคนแก่ พวกเด็กเล็กเด็กน้อย หมูหมาเป็ดไก่ มันจะวิ่งสวนทางให้ระวัง มันไม่เป็นไรละถามเขาแล้ว พอกลับมาทำให้เขาตามไปถามอีกเล่นนะ ถามว่าหมาเป็นของใคร ให้รู้ถึงเจ้าของ มันเป็นอย่างนี้ มันหลุดออกไปจากบ้านว่างั้น มันเป็นอย่างนี้ไหม ไม่เป็นไรหรอก มันจะมีแต่นิดๆ หน่อยๆ เท่านั้นเอง นอกนั้นไม่เจ็บเพราะมันเข้ามาตรงกลาง ตัวเล็กๆ นะถ้าใหญ่กว่านั้นตุมเลย แต่ที่มันตัวเล็กมันหลุด มันโดนนี้มันนิดหน่อย มันก็ไม่รู้ภาษาอะไรละ คนอุ้มไปมันก็ไม่รู้ แล้วเจ็บนี้มันก็ไม่รู้ เสียดเสียดนี้มันก็ไม่รู้ มันก็ไปตามประสาหมา เราก็ก็น่าเอาไปให้คนอื่นคนหนึ่งเก็บไว้ ให้ถามหาเจ้าของ

โห้ย สงสารนะเรา สัตว์ตัวหนึ่งๆ ชีวิตความรับผิดชอบของสัตว์ทั้งตัวอยู่ในตัวของเขาเอง จึงไม่ควรไปแตะต้องทำลาย จิตใจกำเริบ เอ้า พวกนั้นก็กลับทุกคนๆ บรรดาลูกศิษย์ลูกหากลับไปด้วยความผาสุกเย็นใจ ให้มีสติตั้งระมัดระวังการขับชี่ยานพาหนะอย่าเร่งอย่าด่วนจนเกินเหตุเกินผล ให้มีสติระมัดระวัง ถ้าสายทางดีควรจะเร่งเราก็ก็น่าเร่งได้ แต่ต้องใช้ประสาทความคิดความอ่านไตร่ตรอง อย่างงั้นไม่ค่อยผิดพลาดนะ อย่าไปเหยียบบรรดแบบลูกศิษย์หลวงพ่อคุณนะ ฟาด ๑๔๐ มันถลาลงคลองก็ยังไม่พอว่าท่านอีก

ไม่ยอมเห็นว่าเจ้าของผิด หลวงพ่อท่านก็น่าชมท่าน สุเหยียบคันเร่งเท่าไรผู้เฒ่าก็ว่าชิ
๑๔๐ โอ๊ย ตาย ภูโตดลงตั้งแต่ ๙๐ นู่น ภูรอดตายมาแล้ว ภูจะไปคุ้มครองสุไต้ยังงิ โอ
เข้าทำดี เอามาพูดเรื่อย ๆ แหละมันเป็นคนดีนะ ผู้เฒ่าพูดนี้เป็นคติได้ดี

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd